

Проклетъ да е!

Отъ турски ножъ, куршумъ спасилъ се,
При Щипъ сложи баща ти кости;
Дѣте, за татка ти героя
Да кажемъ днеска: „Богъ да прости“!

Каленъ бѣ татко ти въ борбата,
На мжка и тегла изложенъ,
Летѣше той катъ левъ безспирно
За свобода на братъ поробенъ.

Сждбата писала да падне
Отъ врагъ — съюзникъ твоя татко!
Проклетъ да е съюзникъ подълъ,
Що ни зачерни, пиле сладко!

Люб. Бобевски.

